

Yaşarken Öldürdün

– Musa ÇAĞLAR · 21 Haziran 2010

YAŞARKEN ÖLDÜRDÜN

Sensiz bir gün daha doldu,
Geçti gidiyor,her gün gibi,bu günde,
Ne yürüdüğüm o yollarda varsın,
Nede o sahilde,nede bizim bankımızda,
Beraber nefes aldığımız,her yerde seni arıyorum,
Sensizlik nede zor be gülüm...

Yetmezmi bu kadar ayrılık,
Hani verilen o sözler, edilen yeminler,
Bizi kimse ayıramaz diye haykırdığın anlar,
Aklıma geliyor,ölmek gibi bir şey bu,
Bir ses, bir nefes ver artık,
Bitsin bu ayrılık,bitsin be pamuğum...(AKALAM)

Yeter çekilen acılar bu ayrılıktan,
Unutmak kolayımı,kolaysa unutmak sen unut o zaman,
Adını her andığımda,elim ayağım dolanıyor,
Dilim tutuluyor içim kan ağlıyor,
Sensiz yaşamaktansa, ölmek bu demek,
Derlerya yaşarken ölmek,bu olsa gerek,
İşte bak yıllar oldu,geçen bu zaman,
Eserin bak yaşarken ölmüş bir insan...
Yetmezmi bu ayrılık, yetmezmi esmerim...

Yaşarken öldürdün be bal gözlü meleğim....

Musa çağlar